

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/20/2019
Identifikačné číslo spisu: 6408211134
Dátum vydania rozhodnutia: 13.12.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Hullová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:6408211134.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu WOODCOTE FRANCHISE PARTNER, s. r. o., Odborárska 52, Bratislava, IČO 31 404 367, proti žalovanému M. A., nar. XX. O. XXXX, bytom Y. č. XX, D. N., zastúpeného advokátom JUDr. Dušanom Klimom, Ul. Sládkovičova 16/61, Žiar nad Hronom, o zaplatenie 1.907,50 € s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 43Cob/72/2018-235 z 27. septembra 2018, takto

rozhodol:

- I. Dovolanie žalovaného odmieta.
- II. Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Žiar nad Hronom (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1.907,51 € s úrokom z omeškania v sadzbe 14% p. a. zo sumy 972,58 € od 28. septembra 2006 do zaplatenia, zo sumy 1.034,51 € od 14. októbra 2006 do zaplatenia a zo sumy 934,92 € od 21. decembra 2006 do zaplatenia a to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku a rozhodol, že žalobca má proti žalovanému právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

2. Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že žalobca ako predávajúci a žalovaný ako kupujúci ústne uzatvorili kúpnu zmluvu podľa § 409 a nasl. Obchodného zákonníka, predmetom ktorej bolo dodanie stavebného materiálu podľa predložených dodacích listov, na základe ktorých žalobca vystavil žalovanému dodávateľské faktúry. Z výpovedí strán sporu, ako aj zo svedeckých výpovedí mal súd preukázané, že sa žalovaný osobne spoločne so R.X., ktorý v konaní vypovedal ako svedok, dostavili do predajne žalobcu za účelom nákupu stavebného materiálu. Po tom ako žalobca, vzhľadom na negatívne skúsenosti so R.X., odmietol tomuto odpredať vybraný tovar (stavebný materiál) na faktúru za zvýhodnené (zľavnené) ceny, žalobca súhlasil, že vybraný stavebný materiál odpredá žalovanému, ktorému na vybraný tovar poskytol zvýhodnené ceny, a to na základe jeho dobrých obchodných vzťahov. Uviedol že, skutočnosť, že k dohode o cene dodaného tovaru došlo medzi stranami sporu a ani skutočnosť, že tovar bol dodaný za

zvýhodnené ceny, v konaní spochybnená nebola. Samotná skutočnosť, že dodaný tovar prevzal R.X., a nie žalovaný, bola pre záver súdu o tom, medzi kým došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy bez právneho významu, nakoľko k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo momentom uzavretia dohody o tovare a jeho cene. Zároveň súd mal zo svedeckej výpovede M. U. a H. H. preukázanú existenciu ústnej dohody, že tovar na základe uzavretej kúpnej zmluvy nebude preberať žalovaný, ale ho prevezme práve R.X., ktorému bol tovar aj vydaný, pričom samotné prevzatie tovaru R.X., strany sporu v konaní ani nespochybnovali. Obranu žalovaného, že kúpnu zmluvu neuzavrel, ale len dojednal R.X. zvýhodnenú cenu objednaného a dodaného stavebného materiálu súd nepovažoval za dôvodnú, nakoľko mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalobca s predajom tovaru na faktúru R.X. z vyššie uvedených dôvodov nesúhlasil. V konaní žalovaný nepreukázal, že by vystavené faktúry žalobcovi vrátil, ako to tvrdil vo svojej obrane. Práve naopak, z výpovedí svedkov mal súd preukázané, že žalovaný uhradenie faktúr opakovane urgoval u R.X., ktorý tovar prevzal. Zo skutočnosti, že tento čiastočne uhradil časť faktúry č. 60801985 vo výške 3.000,-Sk, súd vyvodil záver, že vystavené faktúry žalovaný žalobcovi nevrátil ako neoprávnené vystavené, ako to v konaní tvrdil, ale ich poskytol R.X., ktorého požiadal o ich uhradenie. Konštatoval že, pokiaľ by totiž tento nemal k dispozícii vystavené faktúry, nemohol by realizovať čiastočnú úhradu, ktorá bola uskutočnená pod variabilným symbolom čísla faktúry. Vyslovil názor, že obrana žalovaného, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo medzi žalobcom a R.X., ktorý predmetný tovar prevzal, odporuje nielen svedeckej výpovedi R.X., ktorý na otázku, či bral tovar na svoju živnosť alebo na žalovaného vo svojej výpovedi uviedol, že tovar bral na žalovaného a zároveň potvrdil, že cenu za dodaný tovar dojednával žalovaný, ale aj záverom logického uvažovania, keď žalobca odmietol s poukazom na negatívne skúsenosti dodať tovar na faktúru za zvýhodnené ceny priamo R.X.. Poukázal na to, že ak by skutočne došlo k uzavretiu kúpnej zmluvy medzi týmito subjektmi (žalobcom a R.X.), neexistoval by racionálny dôvod na vystavenie dodacích listov a faktúr na žalovaného. So zreteľom na túto skutočnosť súd dospel k záveru, že žalobca tovar na základe uzavretej zmluvy dodal žalovanému (za ktorého ho na základe dohody prevzal R.X.), ktorému za dodaný tovar dôvodne vystavil dodávateľské faktúry, ktoré žalovaný neuhradil. S poukazom na uvedené súd posúdil obranu žalovaného založenú na námietke neuzavretia kúpnej zmluvy a nedostatku pasívnej vecnej legitímácie za nedôvodnú. Súd posúdil ako nedôvodnú aj žalovaným vznesenú námietku premlčania, nakoľko vzťah medzi účastníkmi považoval za majúci obchodnoprávny charakter, ktorý podlieha premlčaniu v štvorročnej premlčacej dobe, ktorá začala plynúť nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých faktúr, pričom do podania žaloby premlčacia doba ešte neuplynula pri žiadnej z vystavených faktúr. S poukazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka súd dospel k záveru že žalobca si nárok na zaplatenie úrokov z omeškania uplatnil v zákonnej výške v súlade s príslušnou právnou úpravou, ktorá sa vzťahuje na predmetný obchodno-právny záväzkový vzťah. Súd priznal aj uplatnený nárok na zaplatenie úrokov z omeškania, a to odo dňa nasledujúceho od splatnosti jednotlivých faktúr až do zaplatenia, pričom súd zohľadnil čiastočnú úhradu vo výške 3.000,-Sk, realizovanú dňa 20. decembra 2006. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 CSP a úspech žalobcu v konaní v celom rozsahu.

3. O odvolaní žalovaného proti rozsudku súdu prvej inštancie rozhodol Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom č. 43Cob/72/2018-235 z 27. septembra 2018 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania za stotožnenia sa s jeho skutkovými a právnymi závermi. V súvislosti so spornou otázkou, medzi ktorými zmluvnými stranami bola kúpna zmluva uzatvorená, zdôraznil tú skutočnosť, že žalobca od počiatku odmietal uzavrieť kúpnu zmluvu so svedkom T., za podmienok, o ktoré mal záujem, skutočnosť ktorú potvrdila výpoveď svedka U. ako aj svedka T.. Že bol žalovaný o skutočnosti, že žalobca neposkytne svedkovi T. drevo za podmienok, o ktoré mal záujem, od počiatku informovaný, vyplýva z výpovede samotného žalovaného. Odvolací súd konštatoval, že žalovaný si musel byť vedomý toho, že zľavu na materiál má ako odberateľ iba on a nie pán T., ktorému zľavu (a pravdepodobne aj materiál ako taký) žalobca odmietol poskytnúť, nakoľko mali vedomosť o jeho aktivitách. Tvrdenie žalovaného, že mal záujem iba vybaviť zľavu a nie uzatvoriť kúpnu zmluvu, označil za odporujúce výpovediam svedkov, ktorí sa zhodli na tom, že v predajni žalobca so žalovaným dohodli vystavenie faktúry na žalovaného, na čo by iba v prípade vybavenia zľavy pre T. nebol dôvod, pretože v takom prípade by sa kúpna zmluva uzavrela priamo s T. a drevo by sa dodávalo na jeho faktúru. Odvolací súd

konštatoval, že si bol žalovaný vedomý, že bude faktúra za odber dreva vystavená na neho, pretože v opačnom prípade by žalobca drevo nepredal a žalovaný by nedosiahol to, po čo so svedkom T. prišiel. V súvislosti s námietkou žalovaného, že súd prvej inštancie nevykonával dokazovanie, ohľadom dátumu uzavretia zmluvy, odvolací súd uviedol, že deň uzatvorenia zmluvy z hľadiska jej vzniku nie je podstatný, rozhodujúce je posúdenie, či došlo k dohode o množstve a druhu tovaru a o cene. Výslovil názor, že dohodou medzi žalobcom a žalovaným o tom, že materiál, nadiktovaný T., bude dodaný za ceny dohodnuté so zľavami so žalovaným, pričom faktúra bude vystavená na žalovaného, došlo k dohode o všetkých podstatných náležitostiach kúpnej zmluvy. Konštatoval ďalej, že v konaní bolo preukázané, že tovar prevzal svedok T., vzhľadom na skutočnosť ktorú nepovažoval za právne významnú žalovaným namietanú skutočnosť sfaľovania podpisu na dodacom liste, tvrdenú žalovaným. Konštatoval, že žalovaný jednak nepredložil dôkaz preukazujúci ním tvrdené sfaľovanie podpisu, ale aj keby túto skutočnosť preukázal, nič by to nezmenilo na preukázanom prevzatí dreva svedkom T., navyše, keď z kúpnej zmluvy nevyplýva povinnosť prevziať tovar osobne, účastníkmi zmluvy môže byť dohodnuté, že tovar prevezme v mene kupujúceho iný subjekt, než kupujúci. Poukázal aj na okolnosti uzatvárania zmluvy na predajni žalobcu, na základe ktorých bolo všetkým zúčastneným zrejmé, že drevo kupuje žalovaný pre pána T.. Zdôraznil, že právny vzťah medzi žalovaným a svedkom T. nemá vplyv na vznik a obsah právneho vzťahu medzi žalovaným a žalobcom. V súvislosti s námietkami žalovaného, týkajúcimi sa úroku z omeškania, označil priznaný úrok z omeškania za zodpovedajúci zákonu. I keď prisvedčil žalobcovi, že dĺžka konania ovplyvnila v konečnom dôsledku výšku úroku z omeškania, ktorý počas trvania súdneho konania prekročil výšku istiny, súčasne zdôraznil, že žalobca riadne podľa kúpnej zmluvy dodal tovar, ktorý žalovaný od roku 2006 doposiaľ nezaplátil, teda žalobca nedobrovoľne po celý čas úveroval žalovaného. Odvolací súd sa nestotožnil ani s ďalšou námietkou žalovaného, týkajúcou sa nedostatočného odôvodnenia rozsudku súdom prvej inštancie. Odvolací súd konštatoval, že sa súd prvej inštancie vysporiadal so všetkými tvrdeniami účastníkov, i keď niektoré posúdil inak, ako žalovaný. Súd prvej inštancie podľa názoru odvolacieho súdu na zistený skutkový stav aplikoval správne právne normy a jeho myšlienkový postup riadne odôvodnil. Odvolací súd s poukazom na § 373 ods. 4 a § 366 CSP neprihliadol na dôkazy predložené žalovaným až po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. Taktiež neprihliadol na procesnú obranu uplatnenú oneskorene, t. j. až po uplynutí lehoty na vyjadrenie k odvolaniu. Uzavrel, že sa v zmysle § 380 ods. 1 CSP zaoberal iba odvolacími dôvodmi, ktorými je viazaný.

4. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný (ďalej aj „dovolateľ“) dovolanie podľa ust. § 420 písm. b/ a f/ ako aj § 421 písm. a/ CSP, navrhujúc rozsudok obidvoch súdov zmeniť a žalobu zamietnuť. Súčasne navrhol, aby dovolací súd podľa § 444 ods. 1 CSP odložil vykonateľnosť napadnutých rozhodnutí.

5. Vo vzťahu k uplatneniu dôvodu prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. b/ CSP a § 421 ods. 1 písm. a/ CSP uviedol, že od počiatku namietal pasívnu procesnú spôsobilosť. Vytýkal vo veci konajúcim súdom, že sa nevyporiadali s ustanoveniami §§ 409, 411, 412 ods. 2 a § 450 ods. 1 a 3 Obchodného zákonníka. Ďalej súdom vytýkal, že sa nezaoberali rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Cdo 494/15 ako aj judikátom R 124/1990. Ďalej tvrdil, že sa odvolací súd nezaoberal ani námietkou neúmerneho nárastu priznaných úrokov v dôsledku roky trvajúceho súdneho konania a neprihliadol na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4MCdo-2/2008 zo dňa 25. februára 2009 a pri rozhodovaní o úroku z omeškania, ktorý prevyšuje istinu, neprihliadol na rozpor s dobrými mravmi. Odvolaciemu súdu vytýkal, že sa zaoberal predajom dreva, ktorý nebol predmetom sporu, skutočnosť ktorá vyplýva z v spise založených dokladov - dodacích listov, faktúr. Za porušenie jeho práva na spravodlivý proces dovolateľ označil údaj uvedený v rozhodnutí odvolacieho súdu, že rozhodol jednohlasne, čo v podstate procesne nie je možné ak o výsledku hlasovali traja sudcovia. Uviedol, že má právo na vedomosť, či iný zákonný sudca senátu nezaujal rozdielne právne stanovisko. Poukázal na ustanovenie § 393 ods. 2 CSP, ktoré vyžaduje uviesť číselný pomer hlasujúcich.

6. V súvislosti s uplatneným dôvodom prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 420 písm. f/ CSP namietal, že odvolací súd porušil jeho právo na spravodlivý proces nenariadením verejného ústneho pojednania veci za prítomnosti strán sporu, za účelom odstránenia nejasností ohľadom merita veci -

sporu o drevo, keďže predaj takéhoto druhu tovaru nebol predmetom sporu. Zdôraznil, že právo na tzv. real „hearing“ patrí podľa judikatúry ESLP medzi zásadné a základné práva, na rešpektovaní ktorých treba bezvýhradne trvať. Konštatoval, že odvolací súd napriek skutočnosti, že mal nezrovnalosti vo vykonaných dôkazoch, nemal ustálenú vedomosť o kúpe druhu tovaru, ktorý bol predmetom sporu, rozhodol v spore bez ústnej účasti strán sporu, čím porušil právo na jeho prístup k súdu.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“), ako súd dovolací (§ 35 CSP), po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v neprospech ktorej bolo napadnuté rozhodnutie vydané, zastúpená advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), bez nariadenia pojednávania dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok žalovaného treba odmietnuť.

8. Podľa ust. § 419 CSP, proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

9. Podľa § 420 písm. b/ CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu.

10. Podľa ust. § 420 písm. f/ CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Úspešné uplatnenie dovolania je vždy nevyhnutne podmienené primárnym záverom dovolacieho súdu o prípustnosti dovolania a až následným sekundárnym záverom týkajúcim sa jeho dôvodnosti. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení upravujúcich otázku prípustnosti dovolania je zrejmé, že na to, aby sa dovolací súd mohol zaoberať vecným prejednaním dovolania, musia byť splnené podmienky prípustnosti dovolania vyplývajúce z ust. § 420 alebo § 421 CSP a tiež podmienky dovolacieho konania, t. j. aby (okrem iného) dovolanie bolo odôvodnené dovolacími dôvodmi, aby išlo o prípustné dovolacie dôvody a aby tieto dôvody boli vymedzené spôsobom uvedeným v ust. § 431 až § 435 CSP. Pokiaľ by dovolací súd posudzoval správnosť rozhodnutia napadnutého procesne neprípustným dovolaním, porušil by zákon. Ak preto dovolací súd dospeje k záveru, že dovolanie je procesne neprípustné, musí tento opravný prostriedok bez ďalšieho odmietnuť (viď uznesenie najvyššieho súdu z 26. mája 2015 sp. zn. 3ECdo/154/2013).

12. Z obsahu dovolania vyplýva, že dovolateľ založil prípustnosť svojho dovolania na ustanovení § 420 písm. b/ CSP. Vo vzťahu k uplatnenému dôvodu prípustnosti dovolania uviedol, že od počiatku sporu namietal svoju pasívnu procesnú spôsobilosť. Dovolateľ mal zrejme na mysli nedostatok vecnej pasívnej legitimácie žalovaného v spore, pre ktorý žiadal žalobu zamietnuť. Žalovaný netvrdil, že nemal procesnú subjektivitu (§ 420 písm. b/ CSP), teda, že nemá spôsobilosť na práva a povinnosti (§ 61 CSP), ale že z hmotného práva nevyplýva povinnosť poskytnúť plnenie, ktorého sa žalobca predmetnou žalobou domáha. Nedostatok vecnej pasívnej legitimácie však podľa § 420 písm. b/ CSP nezakladá dôvod prípustnosti dovolania.

13. Dovolateľ v dovolaní ako dôvod, z ktorého vyvodzuje jeho prípustnosť, uvádza aj ustanovenie § 420 písm. f/ CSP, keď v dovolaní vytýka odvolaciemu súdu, že na prejednanie odvolania nenariadil pojednávanie.

14. Podľa § 385 ods. 1 CSP na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.

15. Z citovaného ustanovenia § 385 ods. 1 CSP vyplýva, že nie je v každom prípade povinnosťou odvolacieho súdu nariadiť na prejednanie odvolania pojednávanie. Odvolací súd je povinný nariadiť pojednávanie iba v prípade, že to vyžaduje dôležitý verejný záujem, o prípad ktorý nejde v prejednávanej právnej veci alebo ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie. Odvolací súd považoval rozsah

súdom prvej inštancie vykonaného dokazovania za dostatočný za účelom zistenia skutkového stavu, dokazovanie sám nedoplňoval a sám dôkazy, vykonané predtým súdom prvej inštancie, neopakoval, keďže ich vyhodnotenie súdom prvej inštancie považoval za správne. Dovolací súd poukazuje na odsek 20 odôvodnenia napadnutého rozsudku, v ktorom odvolací súd aj sám vysvetlil dôvody, pre ktoré nenariadil pojednávanie na pojednanie odvolania.

16. Dovolací súd dáva za pravdu dovolateľovi, že odvolací súd pochybil v označení predmetu účastníkmi uzatvorenej kúpnej zmluvy, keď v odôvodnení na viacerých miestach odvolací súd nesprávne uvádza ako druh tovaru drevo, podľa názoru dovolacieho súdu však vzhľadom na obsah odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu ako aj súdu prvej inštancie, ktoré z hľadiska predmetu konania tvoria jeden organický celok (viď napr. sp. zn. II. ÚS 78/05, sp. zn. III. ÚS 264/08, sp. zn. IV. ÚS 372/08 a sp. zn. IV. ÚS 350/09), išlo iba o zrejme pochybenie označenia druhu tovaru pri vyhotovovaní písomného rozhodnutia, keď sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením rozsudku súdom prvej inštancie a ten poukazuje v odôvodnení na jednotlivé vystavené faktúry a to faktúru č. 60801985 z 29. septembra 2006 a č. 60801815 z 13. septembra 2006, z ktorých druh tovaru nepochybne vyplýva.

17. Za nesprávny procesný postup znemožňujúci žalovanému uskutočňovať jemu patriace procesné práva nepovažoval dovolací súd ani ním vytýkaný odvolacím súdom neuvedený pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté. Odôvodnenie rozhodnutia senátu obsahuje údaj, že rozhodnutie bolo odvolacím senátom prijaté jednohlasne. Príslovky jednohlasne a jednomyseľne sú synonymá a vyjadrujú ten istý význam a to, že všetci prítomní vyjadrili rovnakí názor, teda, že všetci členovia hlasovali za potvrdenie rozsudku súdu prvej inštancie. Písomné vyhotovenie rozsudku teda zodpovedá ust. § 393 ods. 2 CSP.

18. S poukazom na uvedené dovolací súd dospel k záveru, že dovolateľ neopodstatnene vymedzuje prípustnosť svojho dovolania z ustanovenia § 420 písm. b/ a f/ CSP.

19. Právo na súdnu ochranu nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam (I. ÚS 4/2011). Pri zvažovaní dôsledkov zistených procesných nesprávností treba mať vždy na zreteli, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok, ktorý smeruje proti už právoplatnému rozhodnutiu súdu vykazujúcemu atribúty záväznosti a nezmeniteľnosti. Dovolanie v systéme opravných prostriedkov nie je „ďalším odvolaním“ a dovolací súd nie je treťou inštanciou, v ktorej by bolo možné preskúmať akékoľvek rozhodnutie (viď napr. uznesenia najvyššieho súdu sp. zn. 1Cdo/113/2012, 4Cdo/280/2013, 7Cdo/92/2012, 3Cdo/539/2014). Základná idea mimoriadnych opravných prostriedkov vychádza z toho, že právna istota a stabilita, nastolené právoplatným rozhodnutím, sú v právnom štáte narušiteľné len mimoriadne a výnimočne.

20. Dovolací súd uvádza, že predmetom dovolacieho prieskumu v rozhodovanej veci má byť aj namietané právne posúdenie veci konajúcimi súdmi (t. j. prípustnosť jeho dovolania by mala vyplývať z ustanovenia § 421 ods. 1 písm. a/ CSP).

21. Podľa § 421 ods. 1 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky: a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu.

22. Prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je však limitovaná odsekom 2 uvedeného zákonného ustanovenia a taktiež aj ustanovením § 422 ods. 1 písm. a/ CSP.

23. Podľa § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení (s výnimkou sporov s ochranou slabšej strany) neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada. Na určenie výšky minimálnej mzdy je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Podľa § 422 ods. 2 CSP na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

24. Z citovaných ustanovení vyplýva, že prípustnosť dovolania podľa § 421 ods. 1 CSP je obmedzená nielen ustanovením § 421 ods. 2 CSP ale aj ustanovením § 422 CSP. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia je dovolanie neprípustné v tzv. bagateľných veciach. Skutočnosť, či ide o bagateľnú vec je limitovaná predmetom konkrétneho konania, teda tým, o čo strane v tej ktorej posudzovanej veci ide (II. ÚS 165/2017, III. ÚS 885/2016, I. ÚS 218/2017). Ak sa jedná o bagateľnú vec, dovolací súd dovolanie odmietne bez toho, aby skúmal správnosť právnych záverov odvolacieho súdu (resp. aj súdu prvej inštancie).

25. V rozhodovanej právnej veci sa žalobca domáha zaplatenia sumy 1.907,51 € s príslušenstvom. Na vymáhané príslušenstvo sa pri posudzovaní prípustnosti dovolania v zmysle ustanovenia § 422 ods. 1 CSP neprihliada. Minimálna mzda ku dňu začatia konania (31. októbra 2008) predstavovala podľa zákona č. 663/2007 Z. z. sumu 8.100 Sk (269,00 €). Dovolací súd konštatuje, že v posudzovanom prípade ide o bagateľnú vec, keďže nie je splnená podmienka uvedená v ustanovení § 422 ods. 1 písm. a/ CSP, v zmysle ktorej pre prípustnosť dovolania podaného podľa § 421 ods. 1 CSP musí výška dovolateľom žiadaného peňažného plnenia prevyšovať desaťnásobok minimálnej mzdy ku dňu začatia konania.

26. Keďže dovolanie žalovaného smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému nie je procesne prípustné, najvyšší súd ho odmietol podľa ustanovenia § 447 písm. c/ a f/ CSP bez toho, aby skúmal správnosť dovolaním napadnutého rozhodnutia.

Vzhľadom k tomu, že dovolací súd odmietol dovolanie žalovaného ako (objektívne) neprípustné, je neopodstatnený návrh žalovaného na odklad vykonateľnosti napadnutého rozsudku podľa § 444 ods. 1 CSP a dovolací súd nie je povinný o ňom rozhodnúť osobitným výrokom (k uvedenému porovnaj uznesenie NS SR z 31. marca 2016, sp. zn. 3Cdo/616/2015).

27. Dovolací súd rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

28. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.